

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۖ وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ
إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (١٢٥)

عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ : «أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَتَكَبَّرُ الْعَشْرَ
الْأَوَاخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى...»

Kjære Søsken!

Vi nærmer oss ti dagene av ramadanmånedene, hvor nådeområdet omfavner oss fullstendig, og hver eneste bønn når sitt høydepunkt gjennom fasten. Når vi snakker om de siste dagene av ramadan, kommer tanken på Itiqaf-ritualet. Itiqaf er å trekke seg tilbake fra alle verdslige aktiviteter og lukke seg inne i moskeen for å tilbringe all tid i bønn og tilbedelse.

I det hellige verset som vi leste i begynnelsen av prekenen, beskriver Den Høyeste vår Herre Ka`ba som et sted for itiqaf, og sier: «**Vi ga Ibrahim og Ismail beskjed om å holde mitt hus rent for dem som vil utføre tawaf, itiqaf ruku` sujud.**»¹ Ifølge en rapport fra Aisha (må Allah være fornøyd med henne), **pleide Profeten (fred være med ham) å gå inn i itiqaf i de siste ti dagene av ramadan. Dette fortsatte til hans død**². Å gå inn i itiqaf spesielt i de siste ti dagene har en spesiell betydning fordi det gir muligheten til å tilbringe Laylat al-Qadr (skjebnens natt) i bønn og tilbedelse. Aisha (må Allah være fornøyd med henne) rapporterte også: «**Den mest ærverdige Profeten pleide anstrenge siste ti dagene av Ramadan, og han pleide å vekke familiemedlemmene sine til tilbedelse.**»³

Itiqaf-ritualet, som er en sunnah, utføres ved å bli i moskeen uten å forlate dens område unntatt for grunnleggende behov. Personen utfører så mange bønner som de er i stand til, fortsetter å lese Koranen og holder seg stadig engasjert i istikhfar (bønn om tilgivelse). De fortsetter å be til sin Herre med et oppriktig hjerte, og fortsetter å engasjere seg i dhikr (å huske Allah) og bønner. Dessuten gir

itiqaf en flott mulighet til å bli bedre kjent med Koranen og Profetens biografi (siyer-i Nabi).

Kjære Jamaat!

Mennesket må trekke seg og vie sinne tider til Allah på ulike stadier av livet, og gjennomgå en slags selvrefleksjon. Ramadanen kommer inn i livet til mennesket, som har blitt en fange av sine jordiske begjær, og som har gjort hans indre verden til et mørkt fangeshull på grunn av syndene han har begått. Ramadanen kommer inn og frigjør ham fra de lidenskapelige følelsene som har tatt ham til fange. Det fungerer som et skjold mot de uendelige ønskene til ens egen natur. Så, frihet gjennom faste er avhengig av en persons løslatelse fra verden og hans overgivelse til Herren.

De troende!

I disse dager med faste vi har forlatt bak oss, hvor godt har vi klart å bevare våre hjerter? Hvor mye har vi kunnet rense våre sinn fra synder? Hva har vi gjort for å bringe gleden av fasten til våre familier? Hvem har vi fått til å smile blant de foreldreløse? Hvem har vi lindret lidelsen til blant de undertrykte?

Itiqaf står foran oss som en viktig mulighet til å gjennomgå oss selv. Igjen gir Itiqaf oss muligheten til å fundere over formålet med vår skapelse. For i løpet av Itiqaf virker det som om tiden stopper opp. Vi bryter ut av den daglige rutinen. Jordiske bekymringer legges til side. Hele tiden blir viet til å overgi seg til Herren. Denne overgivelsen begynner med oppriktig anger, og fortsetter med en intens selvrefleksjon.

Kjære Troende!

Hvis vi ønsker å leve våre liv i samsvar med Guds vilje etter Ramadan, må vi sørge for å utnytte de åndelig fylte dagene vi har tilbrakt i Ramadan på den mest fruktbare måten. Derfor har Den Allmektige Gud påpekt betydningen av Itiqaf-ritualet, og Profeten Muhammad (fred være med ham) viet seg til tilbedelse i de siste ti dagene av Ramadan. Vi bør også, etter våre evner, delta i Itiqaf, og de av oss som ikke har mulighet til det, bør likevel sette av spesifikke tider på dagen til ensom tilbedelse.

¹ Bakara suresi, 2:125

² Buhârî, İtikâf, 1-18

³ Müslim, İtikâf, 7